

והשמחה הזאת מתנשאת ומתעלית ביותר, עד כי היתה לשם דבר, שמחה התורה". כי "חג האסיף תקופת השנה" הוא גם רגל זה, בו יחוג ישראל את אסיף יכולו הרוחני, את מחזור תקופת הקריאה בתורת משה. ושמחה רוחנית זאת לא בעיון ובהכרה שכלית בלבד היא מתבטאת, אלא במחולות וב"קדוש", בריקודי הגוף ובתענוגות בשרים. ולתוך שמחת השמחות האלה נמזגים אף פה רעדת הרצינות וגעגועי הקודש. — בהזכרת נשמות, בברכת הגשם, ב"ומפני חטאינו" ובניגונים ובפזמונים הבאים להזכיר את אשר לא ישכח היהודי לעולם.

צירופים קאלידוסקופיים נפלאים הם ימי החג הזה כולו, חג הסוכות, ובכולם שזורים היסודות של גילה ורעדה. ושני יסודות אלה מסוגלים לעבור מימי החג המעטים אל כל ימות השנה ולתת צבע וגוון לכל הימים ותוכן וטעם לכל החיים. "שבת בראשית" — שארית אחרונה של תרועת ימי השמחה עוד נשמעת בשבת רגילה של כל ימות השנה וכבר עברנו אל ימי החרף הקשים והחילוניים, ואתנו אוצר גדול אשר אגרנו לנו בחודש תשרי ובחגיו השונים והנפלאים.